

[Palle Simonsen]

efter må man indstille sig på at gå ned på en mindre ydelse.

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, som i stor udstrækning har givet positiv opbakning. Her tænker jeg på hr. Svend Heiselberg og hr. Jørgen Junior. Fru Birthe Nielsen har jeg for så vidt svaret på spørgsmålet om faghjælp.

Med hensyn til revalidering vil jeg gerne erkende, at det er et af de vanskeligste områder, for når der er tale om en arbejdsløshedssituation som den, vi har i dag, er det naturligvis vanskeligt at få selv det bedste revalideringssystem til at fungere. Det forhindrer dog ikke, at vi har de bedste intentioner med hensyn til at få det til at fungere. Men jeg skal blankt erkende, at det er vanskeligt uden videre at bringe folk på fode igen gennem revalidering.

Til fru Aase Olesen vil jeg godt sige, at vi naturligvis selv er klar over, at formuleringen om dette med de ægteskabslignende forhold måske ikke er den mest hensigtsmæssige, man kunne finde. Men jeg forstod på socialministeren, at hun udmærket forstod tankegangen i dette og måske heller ikke var uden sympati for tankegangen i forslaget, og at der derfor vil være en mulighed for under udvalgsdrøftelserne at nå frem til en afklaring, så vi i hvert fald kunne nå frem til det, der egentlig har været vores tankegang bag dette.

Til fru Aase Olesen skal jeg videre sige, at vi ønsker heller ikke bestemmelser i bistandsloven, hvorefter man skal tvinge folk til at gifte sig. Men vi ønsker altså heller ikke bestemmelser, hvorefter man skal tvinge folk til at lade sig skille. Vi ønsker den højest mulige neutralitet omkring tildelingen af ydelserne, og derfor finder vi faktisk, at der er behov for en afklaring på disse problemområder.

Må jeg sige om de bemærkninger, der er faldet om forældrebetalingen i daginstitutioner, at man kan vælge mange metoder. Man kan vælge den metode, at man forøger procentbetalingen. Jeg tror egentlig ikke, at det hjælper særlig meget, når vi nu alligevel er kommet ind i den praksis, at kommunerne uden videre giver tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen. Vi må vel erkende – det er også en bemærkning til socialministeren – at vi i dette hus undertiden lider af en vis form for dobbeltmoral, når vi diskuterer forholdet mellem stat og kommuner. I nogle

tilfælde vil vi give kommunerne fuld frihed, og i andre tilfælde vil vi gerne have en vis indflydelse på styringen.

Hvis vi ser på bistandsloven, er der efter min opfattelse ingen tvivl om, at intentionen har været den, at forældrene skulle betale 35 pct. af de særlige driftsudgifter, der er tale om i denne sammenhæng. At man så senere fandt juridisk mulighed for at ændre det, om end efter en lidt, kan man sige, indviklet fremgangsmåde, er en anden sag, men det har været bistandslovens intention i virkeligheden at fastlægge det. Man kunne måske føje til, at i det oprindelige bistandslovsforslag havde man ikke taget bestemmelsen med. Men alene den omstændighed, at man alligevel overførte 35 pct.s reglen til bistandsloven, er for mig et udtryk for, at her ønskede folketetinget at have hånd i hanke med, hvor stor en andel der skulle betales.

Selv om jeg er tilhænger af det størst mulige selvstyre for kommunerne, vil jeg sige, at jeg finder, det er rigtigt, at vi på den måde bidrager til at holde fast ved, at der skal være en ensartet forældrebetaling. Når den er blevet så skæv, som den er i dag, så hænger det igen sammen med, føler jeg i hvert fald, at regeringen var meget længe om at forbedre fripladsgrænserne, så man fra kommunernes side følte sig foranlediget til at finde andre metoder til at hjælpe familier med lave indkomster. Jeg tror kun, at man kommer – hvis jeg må bruge udtrykket uden at blive misforstået – overforbruget af institutionerne til livs ved, at man holder fast ved ensartet forældrebetaling i alle daginstitutioner.

Må jeg til slut sige, at efter den debat, vi har haft her, ser vi frem til en meget konstruktiv udvalgsbehandling. Vi føler, at der i langt den største del af folketetinget er bred forståelse for, at der skal ske stramninger. Når vi ser på regeringens udspil om, at man skal nå frem til stramninger på 675 mill. kr., så har vi også indtryk af, at det ikke bare er nogle kommaer, man ønsker at rette. Derfor håber og tror vi på, at det lykkes her at nå frem til justeringer af bistandsloven, som ikke ødelægger intentionerne, men som dæmper op for den eksplosion, der fandt sted siden lovens ikrafttræden i 1976.

Taanquist (S):